

fælde, hvor de nuværende ejere også ejede de bidragspligtige ejendomme den 20. december 1941, være udsigt til, at provenuet af en opkrævning vil stå i rimeligt forhold til de med opkrævningen forbundne betydelige udgifter og ulemper, men opkrævningen vil over for sådanne ejere i mange tilfælde virke tilfældig og uretfærdig, fordi den som følge af Hvide Sande-anlæggets fuldførelse i 1931 indtrådte værdistigning på jorderne allerede vil være betalt til sælgerne i form af forhøjede købesummer.

Efter alt foreliggende skønnes det såvel rimeligt som hensigtsmæssigt, at man undlader at opkræve de omhandlede, i 1941 pålignede lodsejerbidrag, hvis motivering har været fuldførelsen i 1931 af et i 1926 påbegyndt sluseanlæg m. m. ved Hvide Sande.

Til Ringkøbing Fjord Udvalget af 1950 er der i alt indbetalt bidragsbeløb på 56 701 kr., som det, hvis bidragspligten eftergives, findes rigtigst at tilbagebetale til lodsejerne.

Til § 2.

Af landbrugsministeriet er der siden 1942 i forbindelse med godkendelse af landvindingssager på egnen foretaget inddragelse i medfør af tillægget af 1942 til landvindingsloven af Hvide Sande-bidrag til et samlet beløb af ca. 400 000 kr., hvoraf ca. 236 000 kr. i form af lån, der skal afdrages over 20 år. De resterende ca. 164 000 kr. af det førstnævnte beløb er inddraget i form af tilskud og således i realiteten allerede eftergivet lodsejerne.

Til § 3.

Med hensyn til eftergivelse af ikke-betalte Hvide Sande-bidrag består der en afgørende forskel imellem på den ene side ejendomme, på hvilke der er udført landvindingsarbejder, og hvor Hvide Sande-bidragene derfor er inddraget under landvindingslovens låne- og tilskudsordning, og på den anden side ejendomme, hvor ejerne ikke har nydt godt af en sådan bidragsinddragelse. I førstnævnte henseende vil landbrugsministeriet efter indstilling af statens landvindingsudvalg nemlig i nogle tilfælde ved fastsættelsen af størrelsen af tilskudsprocenten i landvindingssagen have taget hensyn til den på arealerne hvilende, betydelige gæld til Hvide Sande-anlægget, således at den del af anlægsudgifterne til landvindingen, der inddrages i form af landvindingstilskud, vil være større, end landvindingssagens „godhed“ i og for sig berettiger til. I sådanne tilfælde vil en eftergivelse af Hvide Sande-gælden bevirke, at en forudsætning for den højere tilskudsprocent brister. Det skønnes derfor rimeligt, at eftergivelse af Hvide Sande-bidrag, der er inddraget af landbrugsministeriet under landvindingsloven, gøres betinget af, at alle disse sager efter fornyet behandling i landbrugsministeriet på ny forelægges for afvandingskommissionen med anmodning om, at der foretages en fornyet bedømmelse af lodsejernes tilsvarende statskassen i henhold til § 2, jfr. § 5 i landvindingsloven, således at der ikke tages hensyn til den arealerne påhvilende Hvide Sande-gæld.